

Expedient número 168/2018
Resolució número 120/2019

**CONSELL DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A la INFORMACIÓ PÚBLICA
I BON GOVERN DE LA COMUNITAT VALENCIANA**

COMISSIÓ EXECUTIVA:

Presidenta suplent: Sra. Emilia Bolinches Ribera

Vocals: Sr. Lorenzo Cotino Hueso
Sr. Carlos Flores Juberías (ponent)
Sra. Sofia García Solís

València, 26 de setembre de 2019

El president del Consell de Transparència, Sr. Ricardo García Macho, s'absté d'intervindre en el debat i votació de l'assumpte de conformitat amb el que es disposa en l'article 23.2 a) de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic, per tindre interès personal en l'assumpte. Per tant, assumeix la presidència la vocal Sra. Emilia Bolinches Ribera, de conformitat amb l'acord adoptat en la reunió de la Comissió Executiva de 23 de febrer de 2017.

En resposta a la reclamació presentada per [redacted] mitjançant escrit presentat davant el Consell [estatal] de Transparència i Bon Govern, el 26 d'octubre de 2018, del qual a l'empara del que es disposa en l'article 14.1 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, aquest òrgan va donar trasllat al Consell de Transparència, Bon Govern i Participació Ciutadana de la Comunitat Valenciana en idèntica data; considerant els antecedents i fonaments jurídics que s'especifiquen a continuació, la Comissió Executiva del Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern de la Comunitat Valenciana adopta la següent

RESOLUCIÓ:

ANTECEDENTS

Primer.- Segons queda acreditat en la documentació que integra l'expedient del present cas, amb data de 24 de juliol de 2018 el Sr. [redacted], advocat de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Castelló, actuant com a mandatari verbal en nom i representació de [redacted] identificat com a professor titular de la Universitat Jaume I (UJI) de Castelló, es va dirigir a la rectora d'aquesta institució acadèmica pública per a fer-li constar que el seu client havia tingut coneixement –entre altres mitjans, per comunicació verbal des de la Secretaria General de la Universitat i mitjançant conformació personal per part de la mateixa rectora– de l'elaboració per part d'òrgans d'aquesta Universitat o encarregats per aquesta d'“una sèrie d'informes sobre la seua persona i activitat com a president del Tribunal Econòmic Administratiu de Castelló de la Plana”. Informes que malgrat això no havien sigut comunicats al seu client, i respecte dels quals aquest no havia pogut fer cap al·legació en defensa dels seus interessos, amb la consegüent indefensió d'aquest.

En conseqüència, la representació legal del Sr. [redacted] instava la rectora de l'UJI que dins del termini i en la forma escaient

1.- Li donara trasllat “de tots els documents i informes que s'hagen preparat” sobre el Sr. [redacted]

2.- Es determine “si el servei de control intern de l'UJI, i en concret el seu cap de servei, [redacted], ha realitzat l'informe sobre la situació laboral que ha d'ocupar” el Sr. [redacted]

- 3.- “S'identifiquen [sic] a totes les persones que d'una manera directa o indirecta han participat en la redacció d'aquest informe”.
- 4.- “S'informe sobre si aquest servei té competències per a elaborar informes sobre situacions acadèmiques dels professors. I en cas de no tindre-les, que s'exposen les raons per les quals ha pres la iniciativa de redactar aquest informe”.
- 5.- “Se'ns informe si la Universitat, i en concret el Servei de Control Intern i més concretament fins i tot el Sr. [REDACTED], ha realitzat també informes sobre la situació acadèmica d'altres professors.”
- 6.- “En cas que no hagueren realitzat aquests informes, s'informe perquè [sic] no s'han realitzat i quin és el criteri per a elaborar informes sobre alguns professors i no sobre uns altres”.
- 7.- “S'adopti com a mesura cautelar la recusació del senyor [REDACTED] i el seu equip” per a decidir sobre les qüestions referents al reclamant.
- 8.- “Es requerisca al professor [REDACTED] (exrector de l'UJI) i al professor [REDACTED] (exvicerector de l'UJI) perquè expliquen per què sent coneixedors d'aquests greus fets no van informar el professor [REDACTED] i no van acomodar la seua actuació a la suposada legalitat que aquests informes manifesten. Que diguen també si van ser ells els qui van sol·licitar els referits informes i si han sol·licitat més informes” sobre el Sr. [REDACTED]

Sota pena d'emprendre les vies judicials que consideraren pertinents.

Segon.- En resposta a la reclamació avantdita, amb data de 18 de setembre de 2018 el vicerector d'Ordenació Acadèmica i Professorat de l'UJI, en l'exercici de les competències delegades per la Rectora d'aquesta institució, va procedir a remetre al reclamant un escrit de resposta a la seua sol·licitud en el qual prèvia apel·lació al que es disposa en els articles 18.1, apartats a), b) i c) de la Llei 19/2013, de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern, inadmetia la sol·licitud del Sr. [REDACTED] i això fent constar que la mateixa “no afecta el seu dret a accedir als expedients administratius existents, o que es tramite en el futur, en els quals tinga la condició d'interessat”.

Tercer.- Disconforme amb aquesta resposta, amb data de 25 d'octubre de 2018, el Sr. [REDACTED] va procedir a autoritzar el Sr. [REDACTED] perquè en el seu nom i representació presentara una reclamació davant aquest Consell; reclamació que es va substanciar en la ja esmentada data de 26 d'octubre de 2018.

En aquesta, i deixant inequívocament de costat la nodrida llista de reclamacions contingudes en l'escrit dirigit inicialment a la Universitat Jaume I, el representant del Sr. [REDACTED] es limita a fer al·lusió a la primera d'elles –“que se li donara trasllat [al Sr. [REDACTED]] de tots els documents i informes elaborats sobre aquest per l'UJI”. I això afegint al raonament jurídic prevalent en el referit escrit –el que la ignorància del contingut dels informes reclamats sumia el seu client en una situació d'indefensió– altres tres de nou encunye –de nou, circumscrits a l'objecte primer de l'anterior petició, i únic de la qual ara ens ocupa–. A saber: l'existència d'una vulneració dels principis de transparència i participació ciutadana recollits en l'article 4; la vulneració del principi de publicitat activa de l'article 9.2.2.a); i la vulneració dels drets laborals del Sr. [REDACTED] garantits per l'article 9.1.a), en els tres casos de la Llei 2/2015, de transparència, bon govern i participació ciutadana de la Comunitat Valenciana.

Quart.- A fi d'oferir una resposta adequada a les sol·licituds del reclamant, amb data de 30 d'octubre de 2018 per part d'aquest Consell es va concedir tràmit d'audiència a la Universitat Jaume I de Castelló, instant-la a formular les al·legacions que considerara oportunes respecte de les qüestions referides, així com a facilitar a aquest Consell qualsevol informació relativa a l'assumpte que poguera resultar rellevant.

Ofici al qual l'esmentada administració va donar complida resposta mitjançant escrit de la rectora, remès amb data de 30 de novembre de 2018, en el qual després de fer constar diverses argumentacions jurídiques, va procedir a reiterar-se en la seua posició original i, en conseqüència, a donar per bona la denegació de l'accés a la informació instada pel reclamant.

Cinqué.- Finalment, i amb la instrucció prèvia del cas, aquest Consell va debatre la qüestió plantejada en la seua reunió del dia de la data, i hi va acordar aquests

FONAMENTS JURÍDICS

Primer.- Conformement amb l'article 24.1 en relació amb el 42.1 de la Llei 2/2015 de transparència, bon govern i participació ciutadana de la Comunitat Valenciana, la Comissió Executiva del Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern és l'òrgan competent per a resoldre les reclamacions que es presenten en el marc d'un procediment d'accés a la informació pública, amb caràcter previ a la seua impugnació en la jurisdicció contenciosa administrativa.

Segon.- Així mateix, la destinatària de la sol·licitud d'accés a la informació pública objecte del present recurs –la Universitat Jaume I de Castelló– es troba sense cap gènere de dubtes subjecta a les exigències de l'esmentada Llei en virtut del que es disposa en el seu article 2.1.e), que s'estableix de forma expressa que les seues disposicions seran aplicables, entre altres, a “les universitats públiques valencianes i les entitats del seu sector públic vinculades o dependents”.

Tercer.- En tercer lloc, i atés que l'article 11 de la Llei 2/2015 estableix així mateix que “Qualsevol ciutadà o ciutadana, a títol individual o en representació de qualsevol organització legalment constituïda, té dret d'accés a la informació pública, mitjançant sol·licitud prèvia i sense més limitacions que les contemplades en la Llei. Per a l'exercici d'aquest dret no serà necessari motivar la sol·licitud ni invocar la llei.”

Cal concloure que el Sr. ██████████ es troba igualment legitimat per a instar, tant per si mateix com mitjançant el seu representant legal, l'acció garantista d'aquest Consell a l'efecte de revertir eventualment la resposta negativa de l'administració pública reclamada.

Quart.- Abans d'entrar en el fons de la qüestió, sembla raonable començar discriminant aquella part de les peticions del Sr. ██████████ que són susceptibles de caure dins de l'àmbit competencial d'aquest Consell, d'aquelles altres que –amb independència de la seua legitimitat, interès, fonament i utilitat per al reclamant – es troben al marge d'aquestes. I és que a aquest Consell únicament li correspon la responsabilitat de verificar la qüestió –gens fútil– de si la negativa de l'UJI a facilitar al Sr. ██████████ l'accés a la documentació per ell demandada va ser o no ajustada a Dret, i no la de resoldre *in toto* les diferències entre aquest i la institució en la qual presta els seus serveis.

Del tenor literal de l'escrit de reclamació davant aquest Consell, de data 25 d'octubre de 2018, en el qual, com més amunt s'ha subratllat, la representació legal del Sr. ██████████ es limita a sol·licitar “que se li donara trasllat de tots els documents i informes elaborats sobre això per part de l'UJI”, ometent tota referència a la resta de les peticions incloses en el seu escrit inicial de data de 24 de juliol de 2018, sembla deduir-se que aquesta ha sigut la posició del mateix reclamant, per la qual cosa aquest Consell no erraria si limitara les seues consideracions a aquest concret *petitum*.

Això no obstant, i en llaures precisament del principi d'orientació a la ciutadania de l'article 4.1.d) de la Llei 2/2015, no estarà de més recórrer la resta de les peticions del reclamant, analitzant una a una la seua pertinència; com per cert fa la Universitat Jaume I de Castelló –paradoxalment, no en la seua contestació al reclamant, a qui va despatxar amb una argumentació jurídica reduïda a dos simples paràgrafs, sinó en les seues consideracions davant aquest Consell, enfront del qual va tindre la deferència d'articular una molt complet raonament de dihuit folis d'extensió.

La qüestió plantejada amb els numerals segon –la de “si el servei de control intern de l'UJI, i en concret el seu cap de servei, el Sr. ██████████, ha realitzat l'informe sobre la situació laboral

que ha d'ocupar" el Sr. ██████████ – i tercer –la que “s'identifiquen [sic] a totes les persones que d'una manera directa o indirecta han participat en la redacció d'aquest informe”– es troben indissolublement unides a la primera i principal –la de si existeix el citat informe i com és el seu contingut–, ja que ve de seu que l'accés al document requerit hauria al mateix temps de comportar la identificació del seu autor o autors, atès que un dictamen jurídic com el que és objecte d'aquesta reclamació té necessàriament que estar subscript per algú, perquè la seua solvència i fiabilitat depén de la del seu autor. Per aquest motiu és procedent la seua anàlisi conjunta amb el d'aquesta reclamació, que per raons d'economia argumentativa deixarem per a més endavant.

La qüestió plantejada amb el numeral quart –que “s'informe sobre si aquest servei [de control intern de l'UJI] té competències per a elaborar informes sobre situacions acadèmiques dels professors. I en cas de no tindre-les, que s'exposen les raons per les quals ha pres la iniciativa de redactar aquest informe” es troba al marge de l'àmbit competencial d'aquest Consell, atès que lluny de consistir en la pretensió d'accedir a una informació pública –entesa, com a marca l'article 4.1 de la Llei 2 (2015), com “el conjunt de continguts o documents que obren en poder de qualsevol dels subjectes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei i que hagen sigut elaborats o adquirits en l'exercici de les seues funcions”– comporta d'una banda una indagació respecte de les estructures organitzatives de l'UJI, i per un altre un qüestionament de les polítiques seguides per aquesta, que l'UJI tal vegada faria bé a aclarir, però que aquest Consell no pot entrar a qüestionar. Afirmació que cal fer extensiva a la qüestió plantejada amb el numeral sisé –“En cas que no hagueren realitzat aquests informes, s'informe perquè [sic] no s'han realitzat i quin és el criteri per a elaborar informes sobre alguns professors i no sobre uns altres”–, que de nou comporta la pretensió de rebre de l'UJI una explicació sobre el funcionament de la seua administració que de nou pot resultar d'interés però que aquest Consell no pot entrar a demandar.

En el cas del numeral huité –que, com es recordarà, entranya el requeriment als professors Vicent ██████████ (exrector de l'UJI) i ██████████ (exvicerector de l'UJI) perquè expliquen determinats extrems de la seua conducta en aquest assumpte l'observació a dalt esmentada ha de complementar-se amb una segona, que fa si cap més inassumible –de fet: més absurda– la pretensió del reclamant. I és que des del moment mateix en què l'un i l'altre van abandonar les seues responsabilitats al capdavant de l'administració reclamada van deixar de ser subjectes obligats a les exigències de la Llei de transparència. Com és obligat deduir de la –d'altra banda, llarguíssima– llista de subjectes obligats continguda en els articles 2 i 3 de l'esmentada Llei, les obligacions derivades d'aquesta es projecten de manera prioritària sobre institucions públiques, secundàriament sobre entitats privades o persones jurídiques que prestin serveis públics, i només puntualment sobre persones físiques o jurídiques diferents que prestin serveis públics o exercisquen funcions delegades de control o un altre tipus de funcions administratives. Però no certament sobre els qui en el dia de la data són ciutadans particulars pel simple fet d'haver exercit en el passat responsabilitats directives en alguna de les institucions. És a aquestes, a través dels seus òrgans estatutaris, i gràcies a l'acció dels qui en el moment present siguen responsables d'aquests, als qui correspon brindar –quan la Llei així ho empare– les respostes oportunes per les actuacions, presents o passades, de la institució a la qual representen.

Finalment, en el cas del numeral seté, –en el qual se sol·licita que “s'adopte com a mesura cautelara la recusació del Senyor ██████████ i el seu equip”, per a decidir sobre les qüestions referents al reclamant– la incompetència d'aquest Consell és tan palmària –la qüestió es troba la seua regulació normativa en l'article 24 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic– com la falta de justificació de la petició mateixa –manca de qualsevol prova documental o d'un altre tipus sobre la suposada parcialitat del referit Sr., més enllà de les sospites del reclamant.

Cinqué.- Dit quant precedeix, quedaria resoldre la qüestió principal, que no és una altra que la de si l'UJI va procedir a elaborar a través del seu servei de control intern, o de qualssevol altres òrgans de la seua estructura administrativa, o va encarregar a tercers, amb la participació o no del Sr. ██████████, algun informe sobre la situació laboral del Sr. ██████████ i/o sobre la seua activitat com a president del Tribunal Econòmic Administratiu de Castelló de la Plana; i/o sobre la situació acadèmica d'altres professors; i en tal cas, si els mateixos haurien de ser accessibles al reclamant.

Malgrat el seu caràcter multifacètic, alhora que hipotètic, la petició del Sr. [REDACTED] és raonablement concreta, i es redreça a tindre accés a un concret informe, de l'existència del qual al·lega tindre certesa, que giraria entorn de les possibles conseqüències que per a la seua situació laboral com a professor de l'UJI tindria el seu acompliment com a president del Tribunal Econòmic Administratiu de Castelló de la Plana. És per això que estan completament fora de lloc les divagacions amb les quals l'administració interpellada adorna els primers numerals de la seua resposta davant aquest Consell. Per més que una interpretació purament literal de la petició de la representació lletrada del reclamant, que amb poc encert parla de “de tots els documents i informes que s'hagen preparat” sobre el Sr. [REDACTED], poguera donar a entendre que aquesta té per objecte “sol·licitar en una única instància el trasllat de la totalitat dels informes i documentació que ha anat generant al llarg de la seua vida, sense fixar el període temporal o la temàtica a la qual es referisca la seua sol·licitud”, una interpretació contextualitzada i teleològica d'aquesta frase obliga a reduir l'elenc de documents possibles als quals tindrien per objecte la qüestió avantdita, única que ací ens preocupa. La pretensió de l'UJI d'emparar-se en el que es disposa per l'article 18.1 de la Llei [estatal] 19/2013, en relació amb el 16 de la Llei [valenciana] 2/2015, i pel que estipula l'article 49.2 del Decret 105/2017, de 28 de juliol, del Consell, de desenvolupament de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, en matèria de transparència i de regulació del Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern, per a així inadmetre la reclamació del Sr. [REDACTED] per abusiva, resulta així injusta, i no es pot permetre en aquesta instància.

Com també resulta inacceptable, i per idèntic motiu, l'argumentació –defensada també per l'administració requerida– que el lliurament dels documents sol·licitats pel Sr. [REDACTED] requeriria “la recopilació d'informació corresponent de diferents fonts i una acció prèvia de reelaboració”, i en consegüent el seu intent d'acollir-se a una segona causa –la del 18.1.c) de la Llei [estatal] 19/2013– per a així inadmetre la reclamació del Sr. [REDACTED]

Sisé.- Arribats a aquest punt, cal detindre's en l'admissió que l'administració reclamada fa en la pàg. 7 (al·legació segona, numeral segon) del seu escrit de data 30 de novembre de 2018, dirigit a aquest Consell, en el qual es reconeix que

“No existeix en els arxius de la Universitat Jaume I cap informe referit a la situació administrativa concreta del professor [REDACTED], encara que és cert que el cap del Servei de Control Intern de l'UJI va expedir un informe o nota interna que no es refereix al professor al·ludit sinó en general a la situació administrativa del PDI funcionari que forma part de l'òrgan local de reclamació econòmic administratives de l'Ajuntament de Castelló. En aquest document no figura el nom de l'interessat, ja que no és l'únic PDI funcionari de l'UJI que és membre d'aquest òrgan local, per la qual cosa està redactat de manera que comprén tots aquells funcionaris PDI de l'UJI que formen part d'aquest òrgan, o en el futur pretenguen ingressar en aquest.”

L'afirmació que lluny de referir-se a l'estatus del reclamant, el citat informe es refereix “en general a la situació administrativa del PDI funcionari que forma part de l'òrgan local de reclamació econòmic administratives de l'Ajuntament de Castelló” és palmàriament insostenible. El Tribunal Econòmic-Administratiu de la ciutat de Castelló, com a òrgan especialitzat en el coneixement i resolució de les reclamacions econòmic-administratives sobre actes tributaris i la resta d'ingressos de dret públic de competència de l'Ajuntament de Castelló de la Plana i de les entitats de dret públic vinculades o que depenen d'aquest, es troba compost per tan sols tres membres: el reclamant, i altres dos membres més, dels que un resulta ser advocat en exercici i l'altra tècnic de l'administració general de l'Ajuntament de Castelló. Del que es dedueix que amb independència que en el mateix s'esmente o no el nom del reclamant –hipòtesi d'altra banda poc creïble–, l'emissió de l'informe que va elaborar el cap del Servei de Control Intern de l'UJI no va poder tindre una altra causa justificativa que la presència en aquest òrgan del Sr. [REDACTED]. Constatació davant la qual la diferència entre un informe genèric sobre la situació administrativa del PDI funcionari que forma part de l'òrgan local de reclamació econòmic

administratives de l'Ajuntament de Castelló i un altre específic sobre la situació laboral del Sr. [REDACTED] s'esfuma completament.

Seté.- Així i tot, subsisteix encara la qüestió de si el reclamant hauria de tindre o no accés al referit informe. I per a resoldre-la cal detindre's novament en les explicacions que sobre la seua naturalesa proporciona l'administració reclamada en la pàg. 7 (al·legació segona, numeral segon) del seu escrit def tira de 30 de novembre de 2018, dirigit a aquest Consell, en el qual es reconeix que

“L'elaboració d'aquest document no obeeix a la petició de cap òrgan de govern per a la seua consideració amb caràcter previ a dictar un acte administratiu que pose fi al procediment, sinó que es va realitzar a iniciativa del mateix servei, en exercici de les funcions de control i supervisió que li atorga l'article 155 dels Estatuts de l'UJI [...] i els articles 95 *et seq.* de la Llei de la Generalitat Valenciana 1/2015, de 6 de febrer, d'hisenda pública, del sector públic instrumental i de subvencions.

Aquest document no s'ha reflectit en cap criteri administratiu formalitzat, ni es tracta de cap informe preceptiu o facultatiu, emés per un tècnic, durant la tramitació d'un expedient administratiu en el qual el sol·licitant figure com a interessat, que haja servit per a la formació de la voluntat de l'òrgan competent per a dictar la resolució final [...] que mai ha servit per a prendre cap resolució que afecte els seus drets i interessos”

Doncs bé: d'aquesta exhaustiva descripció de les circumstàncies en les quals es va gestar el document que ens ocupa es deriva sense ombra de dubte la conclusió diametralment oposada al fet que l'administració reclamada pretén sustentat, que no és una altra que la del caràcter “auxiliar o de suport” del document citat, que justificaria la negativa de l'UJI a lliurar-lo, a l'empara del que es disposa en l'article 18.1 de la Llei 19/2013, que estableix que

“S'inadmetran a tràmit, mitjançant resolució motivada, les sol·licituds:

b) Referides a informació que tinga caràcter auxiliar o de suport com la continguda en notes, esborranys, opinions, resums, comunicacions i informes interns o entre òrgans o entitats administratives.”

I és que en efecte, l'informe o nota interna expedit pel cap del Servei de Control Intern de l'UJI no seria –segons novament la descripció d'aquest fet per l'UJI– un document “de caràcter auxiliar o de suport”, atès que no va ser elaborat “durant la tramitació d'un expedient administratiu en el qual el sol·licitant figure com a interessat”, ni va servir “per a la formació de la voluntat de l'òrgan competent per a dictar la resolució final” ni, en general, “per a prendre cap resolució que afecte [els] drets i interessos [del reclamant]”, sinó un informe jurídic autònom, realitzat a iniciativa del mateix servei de l'UJI, i totalment en possessió d'aquesta institució. Hipòtesi aquesta que cau plenament dins del que l'article 46.2 del Decret 105/2017, ja esmentat, contempla quan sosté que

“Els informes, tant preceptius com facultatius, que hagen sigut emesos pels mateixos serveis o per altres administracions o entitats públiques o privades, no podran ser considerats com a informació de caràcter auxiliar o de suport.”

I en conseqüència, les administracions que els custodien no gaudiran de l'aval de l'article 18.1 de la Llei 19/2013, per a denegar el seu accés.

Huité.- Addicionalment, en el cas que ens ocupa s'aprecia igualment –en vista del que se sosté en el numeral sisé d'aquests fonaments jurídics– la concurrència del dret d'accés a la informació pública amb altres drets constitucionals. Quan el sol·licitant requereix informació sobre si mateix davant un subjecte obligat per la Llei de transparència el dret d'accés a la informació pública concorre amb el dret d'accés que forma part del dret a la protecció de dades. Aquesta qüestió va ser ja objecte d'atenció per part d'aquest Consell en resoldre l'Expedient núm. 21/2016, de data 3 d'abril de 2017, atès que en el seu fonament jurídic 4t s'examina tot el tractament jurídic europeu i nacional de l'accés com a integrant de la protecció de dades, per a afirmar la intensificació de la protecció jurídica de l'accés, sostenint que “Aquesta concurrència pot jugar diferents efectes jurídics, entre ells i és clar, en general

qualifica i intensifica la protecció constitucional del dret d'accés a les dades sol·licitades i, per tant, redueix les possibilitats de restringir l'accés a la informació sol·licitada”.

RESOLUCIÓ

En atenció als antecedents i fonaments jurídics descrits, la Comissió Executiva del Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern, acorda

Primer.- Estimar la reclamació presentada amb data de 25 d'octubre de 2018 per [REDACTED], advocat de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Castelló, actuant com a mandatari verbal en nom i representació del Sr. [REDACTED], i instar la Universitat Jaume I de Castelló a fer-li lliurament a aquest, en el termini màxim d'un mes, de l'informe o nota interna elaborat pel cap del Servei de Control Intern de l'UJI entorn de la situació administrativa del PDI funcionari que forma part de l'òrgan local de reclamació econòmic-administratives de l'Ajuntament de Castelló, esmentat en el fonament jurídic sisé d'aquesta resolució i, en general, de qualssevol altres documents o informes que obren en els seus arxius entorn de les conseqüències de la pertinença del Sr. [REDACTED] al Tribunal Econòmic Administratiu de la ciutat de Castelló sobre la seua situació com a personal docent i investigador d'aquesta Universitat.

Segon.- Convidar el reclamant que comuniqui a aquest Consell qualsevol incidència que sorgisca respecte de l'execució d'aquesta resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.

Contra la present Resolució, que posa fi a la via administrativa, es podrà interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, en el termini de dos mesos comptats des de l'endemà de la seua notificació, de conformitat amb el que s'estableix en els articles 10 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

**LA PRESIDENTA SUPLENT DEL CONSELL DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA I BON GOVERN**

Emília Bolinches Ribera